

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124208957
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124208957.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému: FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 56 711 832, o zaplatenie 311,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 15. apríla 2025, č.k. 52C/54/2024-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 311,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne so sumy 311,98 eura od 24.11.2023 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca ako postupník poškodeného proti žalovanému domáhal zaplatenia 311,98 eur s príslušenstvom titulom práva na poistné plnenie. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 20.09.2023 došlo v V. M. Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Kia Ceed, EČV: O., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol B. W.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Volvo V50, EČV: O ktoré bolo povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Žalovaný toto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel, išlo preto o nespornú skutočnosť. Nesporným v konaní bolo aj to, že poškodený nechal poškodené motorové vozidlo opraviť v servise Auto Becchi, s.r.o., t. j. v zmluvnom servise žalovaného a v autorizovanom servise pre značku Kia. Autoservis za opravu vystavil faktúru č. 22301479 zo dňa 25.10.2023 na sumu 1.015,55 eur, splatnú dňa 08.11.2023. V zmysle potvrdenia autoservisu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo dňa 26.10.2023 bolo vozidlo autoservisom prevzaté za účelom opravy dňa 16.10.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne (žalovaného) bolo dňa 26.10.2023 odovzdané držiteľovi. Z kalkulácie opravy zo dňa 29.09.2023 č. 9571968294 zistil, že na prácu bolo potrebných 17 časových jednotiek (t. j. 1,7 hodín) a na lakovanie bolo potrebných 28 časových jednotiek (t. j. 2,8 hodín). Tomu zodpovedajú aj údaje uvedené vo faktúre autoservisu č. 22301479 zo dňa 25.10.2023. Z emailového vyjadrenia autoservisu (zamestnanca M. L.) vyplýva, že dňa 16.10.2023 prevzali a rozobrali vozidlo a skontrolovali vnútorné diely, dňa 18.10.2023 objednali náhradné diely, ktoré boli dňa 19.10.2023 dodané, v dňoch 23.-24.10.2023 bolo vykonané lakovanie dielov a ich skladanie a dňa 25.10.2023 bola

urobená fakturácia. Z objednávok náhradných dielov vyplýva, že tieto boli objednané dňa 18.10.2023. Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 26.10.2023 (adresovaného poškodenému B. W.) vyplýva, že žalovaný dňa 26.10.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom poistné plnenie bolo poskytnuté podľa doloženej faktúry za opravu č. 22301479. Poistné plnenie vo výške 1.015,55 eur bolo vyplatené priamo na bankový účet servisu Auto Becchi, s.r.o. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že poškodený po odovzdaní vozidla autoservisu na opravu uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 1336/2023 zo dňa 16.10.2023, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot 308 SW za cenu vo výške 52,- eur za jeden deň prenájmu. Náhradné vozidlo bolo poškodenému odovzdané dňa 16.10.2023 o 15.48 hod. v autoservise Auto Becchi, s.r.o. a vrátené dňa 26.10.2023 o 16.36 hod. takisto v autoservise Auto Becchi, s.r.o. tak, ako to vyplýva z protokolu o prenájme náhradného vozidla. Po ukončení prenájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 14122023 splatnú dňa 09.11.2023 na sumu 601,96 eur s DPH za 11 dní, t. j. za dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. V čestnom prehlásení zo dňa 30.10.2023 poškodený B. W. uviedol, že náhradné vozidlo mal zapožičané od 16.10.2023 do 26.10.2023, t. j. v trvaní 11 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9571968294 zo dňa 20.09.2023 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a že prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2023 poškodený postúpil na žalobcu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý riešil ako likvidačný zástupca škodu spôsobenú vozidlom Volvo V50, EČV: O., vo výške 601,96 eur s DPH, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 20.09.2023 na vozidle Kia Ceed, EČV: O.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené poškodeným listom zo dňa 30.10.2023. V zmysle bodu 4. zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky vo výške 601,96 eur s DPH zodpovedá faktúre č. 14122023 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla. V zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítali, pričom žalobca si bude postúpenú pohľadávku poškodeného vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Listom zo dňa 30.10.2023 si žalobca u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky (nárok na poistné plnenie) vo výške 601,96 eur. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 08.11.2023 žalovaný žalobcovi oznámil, že dňa 08.11.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Podľa vyjadrenia likvidátora poistnej udalosti žalovaný priznal primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla 5 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Žalovaný tak poukázal na bankový účet žalobcu sumu 289,98 eur, čo potvrdzuje doklad o úhrade (detail pohybu) zo dňa 08.11.2023. Podľa potvrdení o bežnej obchodnej praxi autoservisu ALTERIA MOTOR s.r.o. zo dňa 30.03.2022, autoservisu MD-Bavaria Žilina, s.r.o. zo dňa 02.11.2021 a autoservisu FINAL-CD spol. s r.o. zo dňa 30.03.2022, autoservis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne. Ostatné (listinné) dôkazy súd prvej inštancie nepovažoval za relevantné pre riadne zistenie skutkového stavu a pre rozhodnutie súdu vo veci.

3. Po právnej stránke súd prvej inštancie spor posúdil podľa ust. § 2 písm. g), § 4 ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 427 ods. 1, § 428, § 442 ods. 1 a 3, § 443, § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť, pretože žalobca v konaní neunesol svoje bremeno tvrdenia a najmä dôkazné bremeno ohľadom preukázania nutnosti a účelnosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným (právnym predchodcom žalobcu) po dobu opravy jeho vlastného motorového vozidla v rozsahu uplatnenom podanou žalobou (t.j. nad rámec už vyplatenej náhrady škody žalovaným). Poukázal na to, že v prejednávacom prípade bolo medzi stranami nesporné, že dňa 20.09.2023 došlo v V. M. Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Kia Ceed, EČV: O., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, Ž.. Škoda na vozidle poškodeného bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. Volvo V50, EČV: O., ktoré bolo povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Žalovaný tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, a preto vychádzal z nespornej skutočnosti, že vznik škody zavinila osoba (vodič motorového vozidla zn. Volvo V50, EČV: O.), ktorá bola povinne zmluvne poistená u žalovaného. Nesporným bolo v konaní aj to, že poškodený si

voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody. Poškodený si nechal poškodené motorové vozidlo opraviť v servise Auto Becchi, s.r.o., t. j. v zmluvnom servise žalovaného a v autorizovanom servise pre značku Kia. Autoservis za opravu vystavil faktúru č. 22301479 zo dňa 25.10.2023 na sumu 1.015,55 eur, splatnú dňa 08.11.2023. Žalovaný ako poisťovateľ ukončil likvidáciu poistnej udalosti oznámením zo dňa 26.10.2023, v zmysle ktorého vyplatil priamo na bankový účet servisu Auto Becchi, s.r.o. poistné plnenie vo výške 1.015,55 eur. Žalovaný pritom vychádzal z predložených dokladov, t. j. z vystavenej faktúry č. 22301479 zo dňa 25.10.2023. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že poškodený po odovzdaní vozidla autoservisu na opravu uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 1336/2023 zo dňa 16.10.2023, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot 308 SW za cenu vo výške 52,- eur za jeden deň prenájmu. Náhradné vozidlo bolo poškodenému odovzdané dňa 16.10.2023 o 15.48 hod. v autoservise Auto Becchi, s.r.o. a vrátené dňa 26.10.2023 o 16.36 hod. takisto v autoservise Auto Becchi, s.r.o. tak, ako to vyplýva z protokolu o prenájme náhradného vozidla. Po ukončení prenájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 14122023 splatnú dňa 09.11.2023 na sumu 601,96 eur s DPH za 11 dní, t. j. za dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Škoda bola poškodenému spôsobená v súvislosti s prevádzkou dopravného prostriedku - osobného motorového vozidla. Zodpovednosť za škodu sa v takom prípade riadi ustanoveniami § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti sú: (i) udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, (ii) vznik škody a (iii) príčinná súvislosť medzi danou udalosťou a vznikom škody. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, pri ktorej sa nevyžaduje zavinenie škodcu a dokonca ani existencia protiprávneho úkonu. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti. Môže mať však význam najmä pri strete prevádzok (pozri § 431 Občianskeho zákonníka). Zodpovednosť za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré prevádzkovateľ ani vodič nemôžu vplyvať (napr. materiálové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu a pod.). Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. (porovnaj CIRÁK, Ján a kol. Občiansky zákonník - komentár. Iura Edition. Wolters Kluwer s.r.o. Dostupné v Systéme ASPI). V posudzovanom prípade boli splnené všetky predpoklady vzniku osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku: (i) škodová udalosť bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky osobného motorového vozidla zn. Volvo V50, EČV: O., ktoré bolo v čase vzniku poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného ako poisťovateľa, (ii) poškodenému B. W. vznikla škoda spočívajúca v poškodení jeho osobného motorového vozidla zn. Kia Ceed, EČV: O. (vo výške 1.015,55 eur), (iii) medzi škodovou udalosťou a vznikom škody existuje priama, bezprostredná a ničím neprerušovaná príčinná súvislosť. Poškodenému B. W.Á. tak vznikol nárok na náhradu škody priamo proti žalovanému ako poisťovateľovi v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Ostatne, vznik škody na strane poškodeného a zodpovednosť žalovaného ako poisťovateľa za vzniknutú škodu v konaní ani neboli sporné (neboli zo strany žalovaného spochybnené). Okrem náhrady škody za poškodenie motorového vozidla má poškodený nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla (prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla) v rozsahu, v akom boli náklady nutne a účelne vynaložené na prenájom náhradného vozidla, zodpovedajúceho parametrom pôvodného (poškodeného) motorového vozidla, z užívania ktorého bol poškodený vylúčený po určitú dobu (najmä počas opravy poškodeného motorového vozidla). Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške

čiasťky účelne vynaloženej (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 3 M Cdo 3/2015). Poškodený má nárok na náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Účelom náhradného motorového vozidla je totiž eliminovať škodlivý následok spôsobený dopravnou nehodou, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodenia vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z.), resp. poukázania finančných prostriedkov možno považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (porovnaj nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS SR 602/2022). V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka má poškodený nárok na náhradu skutočnej škody a ušlého zisku. Pojem „skutočná škoda“ je potrebné interpretovať tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Nepostačuje zvýšenie pasív. Ak dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na ich náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Škoda by vznikla až zaplatením pohľadávky (porovnaj Števíček, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1621). Za formu úhrady pohľadávky, ktorá môže mať za následok zmenšenie majetku poškodeného a teda aj vznik škody v jeho majetkovej sfére, je pritom potrebné považovať aj započítanie vzájomných pohľadávok poškodeného a tretej osoby. Vyššie uvedené s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu znamená, že poškodenému B. W. mohla vzniknúť škoda (spočívajúca vo vynaložení nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla) až úhradou faktúry č. 14122023 vystavenej žalobcom dňa 26.10.2023 na sumu 601,96 eur. Samotná existencia pohľadávky žalobcu voči poškodenému z tejto faktúry nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom poškodeného. V prejednávanom prípade bolo medzi stranami nesporné, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2023 poškodený postúpil na žalobcu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému (na náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla). Predmetnú zmluvu posúdil ako platný právny úkon, keďže obsahovala všetky podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, vôľa zmluvných strán v nej bola vyjadrená určito a zrozumiteľne a takisto bola dodržaná písomná forma tejto zmluvy. Postupovaná pohľadávka v nej bola identifikovaná dostatočne určito a nezameniteľne. Predmetom postúpenia pritom môže byť aj budúca pohľadávka, teda taká, ktorá v dobe uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, ako aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky. Okamih postúpenia budúcej pohľadávky môže byť totožný s okamihom, kedy pohľadávka vznikne (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.06.2009 sp. zn. 20 Cdo 2529/2007). Súčasťou písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky bolo aj vzájomné započítanie pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávky žalobcu na úhradu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd túto dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok vyhodnotil takisto ako platný právny úkon, keďže táto dohoda obsahovala všetky potrebné náležitosti v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a vôľa zmluvných strán v nej bola vyjadrená dostatočne určito a zrozumiteľne. K tomu istému okamihu tak došlo (i) k úhrade pohľadávky žalobcu poškodeným (t. j. k úhrade nájomného za náhradné vozidlo), a to vzájomným započítaním pohľadávok žalobcu a poškodeného, (ii) ku vzniku skutočnej škody v majetkovej sfére poškodeného (spočívajúcej v úhrade nutných a účelných nákladov na prenájom náhradného vozidla) a (iii) k postúpeniu tejto pohľadávky z náhrady škody z poškodeného na žalobcu. Podľa názoru konajúceho súdu je takáto právna konštrukcia prípustná a zodpovedajúca potrebám praktického života. Preto dospel k záveru, že žalobcovi v tomto konaní svedčí aktívna vecná legitímácia. Poškodenému (resp. žalobcovi ako jeho právnomu nástupcovi) svedčí právo na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla v rozsahu, v akom boli náklady nutne a účelne vynaložené na prenájom náhradného vozidla, zodpovedajúceho parametrom pôvodného (poškodeného) vozidla, z užívania ktorého bol poškodený vylúčený po určitú dobu (počas opravy poškodeného vozidla). Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Pri určení skutočnej škody je potrebné vychádzať z obvyklých cien prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. To, či náklady na prenájom náhradného motorového vozidla boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, pritom v tomto konaní

bolo sporné, keďže žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu túto skutočnosť spochybnil. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania tejto spornej skutočnosti zaťažovalo žalobcu, ktorý existenciu tejto skutočnosti tvrdil a ktorý z jej existencie vyvodzoval pre seba priaznivé právne dôsledky. Žalobca v konaní preukazoval nevyhnutnosť a účelnosť nákladov vynaložených poškodeným na prenájom náhradného motorového vozidla iba stručným čestným vyhlásením poškodeného, v ktorom poškodený bez ďalšieho tvrdil len toľko, že nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a že „prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný“. Skutkové tvrdenia žalobcu v tejto súvislosti boli takisto len veľmi všeobecné (až generické). Takéto všeobecné skutkové tvrdenia žalobcu a jediný listinný dôkaz obsahujúci neurčité a všeobecné vyjadrenie poškodeného podľa názoru prvoinštančného súdu nemohli byť v žiadnom prípade dostačujúce na vyhovieť žalobe, keďže nie je zrejmé, či poškodený nemal aj iné možnosti prepravy alebo bol odkázaný výlučne na náhradné vozidlo. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal, či poškodený pred predmetnou dopravnou nehodou využíval svoje motorové vozidlo pravidelne (denne), na aké účely ho používal, či bol na prepravu ním objektívne odkázaný (z akých dôvodov - pracovných, rodinných, zdravotných a pod.). Súd tak nemal z čoho ustáliť, či poškodeným vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla boli vynaložené nutne a účelne, čo je nevyhnutná podmienka pre priznanie nároku na náhradu škody v tejto súvislosti (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.09.2020 sp. zn. 3Co/142/2019). Súd v tejto súvislosti pripomína, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí (§ 415 Občianskeho zákonníka). Takisto platí, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na spravodlivé odškodnenie osôb poškodených pri dopravných nehodách. Tento systém by naopak nemal slúžiť účelovému navyšovaniu nákladov na odstraňovanie škôd spôsobených pri dopravných nehodách. Nie je možné pripustiť, aby boli účelovým navyšovaním nákladov na odstraňovanie škôd čerpané finančné prostriedky, ktoré by pri poctivom konaní čerpané neboli, čo by napokon bolo na ťarchu všetkých poisťníkov, keďže by to povinné zmluvné poistenie predražilo (porovnaj nález Ústavného súdu ČR zo dňa 14.02.2018 sp. zn. IV. ÚS 2043/17). Všetky tieto súvislosti však konajúci súd v prejednávanej príhode nemohol posúdiť pre absenciu skutkových tvrdení a dôkazných návrhov zo strany žalobcu. Napriek tomu, že žalovaný tieto skutočnosti namietal v odpore proti platobnému rozkazu, žalobca na to relevantným spôsobom nereagoval a svoje skutkové tvrdenia nedoplnil a v tejto súvislosti ani nenavrhol vykonanie dôkazov. Nad rámec uvedeného tiež konštatoval, že ani v prípade preukázania nutnosti a účelnosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla by žalobe nebolo možné vyhovieť. Stotožnil sa aj s ďalšou procesnou obranou žalovaného o neprimeranej dĺžke opravy poškodeného motorového vozidla, a teda aj o neprimeranej dobe prenájmu náhradného motorového vozidla. Poškodené motorové vozidlo bolo po dopravnej nehode zjavne pojazdné, keďže k dopravnej nehode došlo dňa 20.09.2023 a k odovzdaniu vozidla do servisu došlo až dňa 16.10.2023. Uvedený záver potvrdzujú aj žalovaným predložené fotografie poškodeného vozidla. Nič teda nebránilo poškodenému v tom, aby vozidlo odovzdal do servisu až po tom, ako budú do servisu doručené náhradné diely. Z faktúry č. 22301479 zo dňa 25.10.2023 vystavenej servisom a z kalkulácie opravy zo dňa 29.09.2023 pritom vyplýva, že oprava poškodeného vozidla si vyžiadala práce v rozsahu menšom ako je jeden pracovný deň (opravárenské práce v rozsahu 1,7 hod. a lakýrnické práce v rozsahu 2,8 hod.). Zo žiadneho dôkazu potom nie je zrejmé, prečo od odovzdania vozidla servisu (v pondelok dňa 16.10.2026) až do jeho vrátenia poškodenému (vo štvrtok dňa 26.10.2023) prešlo až 11 kalendárnych dní. Žalovaný tieto skutočnosti namietal, bolo preto povinnosťou žalobcu v tejto súvislosti uviesť konkrétne skutkové tvrdenia a navrhnúť dôkazy na ich preukázanie (t. j. ohľadom tejto spornej skutočnosti došlo k presunu dôkazného bremena späť na žalobcu). Zo žalobcom predloženého vyjadrenia autoservisu pritom vyplýva, že doba opravy poškodeného motorového vozidla nebola primeraná. Náhradné diely boli totiž objednané až v tretí deň opravy (napriek tomu, že vozidlo bolo rozobraté a skontrolované už v prvý deň opravy) a samotné opravárenské a lakýrnické práce boli vykonané až vo štvrtý a piaty deň od dodania náhradných dielov. Rozsah prác bol pritom taký, že umožňoval vykonanie opravy v jeden deň (spolu 4,5 hod. prác). Z predloženého harmonogramu opravy teda vyplýva, že pri oprave poškodeného vozidla došlo k zbytočným prestojom v rozsahu prinajmenšom šiestich dní (aj po zohľadnení časovej rezervy na doručenie krycieho listu zo strany žalovaného). Tvrdenia žalobcu, že pri oprave nie je možné ovplyvniť dodanie náhradných dielov a vyťaženosť servisu, resp. kapacitu personálu, bez ďalších skutkových okolností nie je možné potvrdiť ani vyvrátiť. Každopádne však tieto okolnosti nemôžu ísť na ťarchu škodcu, resp. na ťarchu žalovaného ako poisťovateľa škodcu. Medzi týmito subjektívnymi okolnosťami na strane servisu (ktorý si poškodený dobrovoľne vybral v rámci pravidiel slobodného trhu) a porušením povinnosti na strane škodcu (resp. samotnou škodou udalosťou) totiž neexistuje žiadna príčinná súvislosť (vzťah príčiny a následku ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu). V tejto súvislosti sa síce stotožnil s argumentáciou žalobcu, že poškodený nie je povinný vybrať si

najlacnejšiu a ani najrýchlejšiu opravovňu, avšak náklady na opravu a doba opravy nesmú vybočiť z bežných rámcov (primeraná doba opravy a primeraná cena v danom mieste a čase). Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že škodca (alebo jeho poisťovateľ) je povinný zaplatiť náhradu za prenájom náhradného vozidla za akúkoľvek dobu prenájmu, pokiaľ by prenájom trval po dobu opravy poškodeného vozidla. Žalovaný v tejto súvislosti vzniesol konkrétne námietky, na ktoré žalobca relevantným spôsobom nereagoval, a tak v tejto súvislosti neuniesol svoje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., avšak úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a bolo tiež porušené jeho právo na spravodlivý proces. V prvom rade namietol, že závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, nemožno považovať za správne, nakoľko súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v podstate vylúčil zodpovednosť za škodu vzniknutú poškodenému v dôsledku dopravnej nehody zapríčinennej poisťencom žalovaného, a to absolútne nedôvodne s ohľadom na skutočnosti, ktoré nemožno poškodenému pričítať. Poškodený totiž nie je povinný znášať dôkazné bremeno ohľadom primeranosti doby opravy vykonávanej autoservisom, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom, nakoľko ide o preukazovanie skutočností nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. V predmetnom spore uniesol dôkazné bremeno ohľadom nutnosti a účelnosti užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise (od 16.10.2023 do 26.10.2023), po ktorú bol vylúčený z jeho používania, a to z dôvodu poškodenia jeho vozidla poisťencom žalovaného, ktorého oprava bola pre zabezpečenie jeho prevádzkyschopnosti nevyhnutná. Závery súdu o nepreukázaní nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla, ktoré mali byť dôvodom pre zamietnutie žaloby, sú podľa jeho názoru nielen nesprávne a neopodstatnené, avšak aj rozporuplné a právne neudržateľné, nakoľko sú v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou prvostupňových i odvolacích súdov. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si bol nútený prenajať náhradné vozidlo. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas doby opravy vlastného motorového vozidla je akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného, slúži tiež na zachovanie sociálneho komfortu poškodeného. Potom úhrada za nájom náhradného vozidla je dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho motorového vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou svojho vozidla bol nútený požičať si iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu preukázateľne vznikla škoda, ktorá je krytá z povinného zmluvného poistenia. Rozsiahle preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla resp. nevyhnutnosti cestovania je vzhľadom na predmet konania absolútne neprimerané a bolo by len neúnosným zaťažovaním poškodeného. Je nezmyselné, aby poškodený dokladoval alebo preukazoval jednotlivé cesty, ktoré zapožičaným vozidlom uskutočnil a aby následne súd vyhodnocoval či bola daná cesta nevyhnutná alebo nie. V tejto situácii je podstatné uvedomiť si, že pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, že dôjde k poškodeniu jeho vlastného motorového vozidla, ktoré buď priamo znemožňuje jeho užívanie resp. je v jeho užívaní obmedzený počas doby opravy v autoservise. Pokiaľ niekto vlastní osobné motorové vozidlo, je úplne prirodzené a logické, že ho má za účelom osobnej prepravy. Poškodením vozidla je výrazne obmedzený v bežnom fungovaní a preto samotné rozhodnutie či potrebuje alebo nepotrebuje náhradné vozidlo je na zväžení poškodeného - či už má k dispozícii iné vozidlo, využije taxislužbu, MHD alebo inú dopravu, nebude využívať žiadnu dopravu alebo si vypožičia vozidlo z požičovne. Vinník, resp. poisťovňa vinníka totiž zodpovedá nielen za obnovenie stavu pred poškodením, ale aj za súvisiacu škodu, ktorá poškodenému vznikne znemožnením užívať jeho vlastné vozidlo. Prenájom náhradného vozidla je vyjadrením potreby vozidla pre uspokojovanie potrieb poškodeného a pritom je irelevantné, či sa jedná o používanie na výkon podnikania, prepravu za účelom pracovných stretnutí, osobných aktivít alebo iných súvisiacich činností. Žalovaný navyše účelnosť prenájmu ako takého v konaní nerozporoval, pričom náklady na prenájom náhradného vozidla poškodenému sčasti plnil a účelnosť namietal výlučne vo vzťahu k nájmu prevyšujúcemu rozsah 5

dní. V danom prípade nemožno konštatovať ani porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Poškodený pri odovzdaní vozidla do opravy a vzniku prenájmu náhradného vozidla postupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z. z., ako aj v súlade s pokynmi autoservisu a žalovaného pri uplatnení nároku na náhrady škody. Ukončenie nájmu náhradného vozidla sa bezprostredne odvíjalo od ukončenia opravy poškodeného vozidla autoservisom a poskytnutia poistného plnenia žalovaným. Poškodený dobu nájmu v žiadnom prípade nepredĺžil svojim konaním alebo nedbanlivosťou a prenájom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý užho vznikol a ktorý pritom nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Náklady na prenájom náhradného vozidla nepochybne boli vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté z povinného zmluvného poistenia u žalovaného. Dôvod užívania náhradného vozidla teda odpadol až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostalo do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v citovanom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že nepriznanie uplatneného nároku žalobcovi v celej uplatnenej výške predstavuje porušenie zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje. Zdôraznil, že dobu opravy poškodeného vozidla nemohol poškodený nijakým spôsobom ovplyvniť, vrátane okolností na strane autoservisu. Poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisovi zbavený akejkolvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá, pričom nie je možné, aby svoje vozidlo po vykonaní jeho obhliadky v autoservise ďalej využíval, resp. aby ho využíval po dobu prestojov na strane autoservisu, aby odpadol dôvod prenájmu náhradného vozidla. Nakladanie s vozidlom poškodeného po vykonaní jeho obhliadky by mohlo viesť napr. k vzniku ďalšej škody, resp. k rozporovaniu nákladov na opravu vozidla zo strany poisťovne, ktorá by mohla tvrdiť, že škoda na vozidle nevznikla v čase dopravnej nehody, ale v čase keď vozidlo po vykonaní obhliadky užíval poškodený, čo by poisťovňu viedlo ku kráteniu poistného plnenia titulom vzniknutých nákladov na opravu vozidla poškodeného. Vzhľadom na uvedené je nelogické a absurdné, aby poškodený ex post po ukončení nájmu náhradného vozidla preukazoval okrem účelu náhradného vozidla užívaného po dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise aj samotnú dobu, po ktorú bolo jeho vozidlo opravované, t.j. konkrétny čas, po ktorý autoservis vykonával práce na jeho vozidle. Konkrétny počet dní, po ktoré autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného totiž nemusí byť súvislým časovým úsekom, ako tomu bolo aj v tomto prípade, a teda konkrétny počet dní vykonávania opravy nemôže za žiadnych okolností zodpovedať dobe, po ktorú by mal byť oprávnený poškodený užívať náhradné vozidlo, nakoľko je to v rozpore s jeho účelom. V konaní bolo nesporné, že poškodený svoje vozidlo nechal opraviť v autorizovanom servise, ktorý je zároveň zmluvným partnerom poisťovne. Zo strany poškodeného teda nešlo o svojvoľný výber autoservisu, práve naopak, oprava bola vykonaná v autoservise, ktorý ako zmluvný servis žalovaného a zároveň autorizovaný servis garantuje kvalitu a rýchlosť opravy, nakoľko je vo vzťahu k žalovanému povinný dodržiavať pracovné postupy pre jednotlivé druhy opráv, s ktorými sú spojené špecifické požiadavky na ich trvanie a náročnosť. Je preto objektívne akceptovateľné a účelné trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas opravy poškodeného vozidla, kedy sa toto preukázateľne nachádzalo v autoservise. Poškodený si splnil všetky povinnosti a urobil všetko pre to, aby oprava vozidla prebehla riadne a okamžite, pričom postupoval podľa pokynov a inštrukcii autorizovaného servisu. Vybavením predmetnej poistnej udalosti vydaním krycieho listu alebo poskytnutím poistného plnenia dochádza k ukončeniu nájmu náhradného vozidla, a to k prvému objektívnemu dňu, kedy poškodený môže svoje opravené vozidlo prevziať z autoservisu. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že relevantným spôsobom nereagoval na námietky žalovaného v súvislosti s neprimeranosťou doby trvania opravy, čím ani v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, pričom vo vzťahu k ním predloženému dôkazu - vyjadreniu autoservisu konštatoval, že z predloženého harmonogramu opravy vyplýva, že pri oprave poškodeného vozidla došlo k zbytočným prestojom v rozsahu prinajmenšom 6 dní, ktoré okolnosti

však podľa názoru súdu nemôžu ísť na ľarchu žalovaného ako poisťovateľa škodcu, s uvedeným záverom nemožno za žiadnych okolností súhlasiť. V predmetnej veci je podstatné, že poškodený sa nie vlastnou vinou dostal do nepriaznivej situácie, kedy došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla, v dôsledku čoho vznikla uňho potreba zapožičania náhradného vozidla. Záver súdu o nemožnosti pričítateľnosti okolností opravy na ľarchu žalovaného je nesprávny, nelogický a navyše je v rozpore s povahou, účelom a princípmi povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Rovnako nemožno za žiadnych okolností akceptovať záver súdu o tom, že neunesol dôkazné bremeno, keď z jeho strany bolo v priebehu konania navrhované dokazovanie na preukázanie žalovaným namietaných skutočností. Poškodený bol dopravnou nehodou zapríčinenou konaním poistenca žalovaného donútený zabezpečiť opravu svojho poškodeného vozidla, počas ktorej ho nemohol užívať obvyklým spôsobom, a to po celú dobu jeho zotrvania v autoservise, čoho dôsledkom bol vznik nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré by nepotreboval, ak by k dopravnej nehode nedošlo. Za účelom krytia nárokov zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je každý držiteľ motorového vozidla povinný uzavrieť poistnú zmluvu podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou. Účelom zákonných ustanovení o zodpovednosti za škodu obsiahnutých v Občianskom zákonníku, na ne nadväzujúce povinné zmluvné poistenie i účelom súdneho konania má byť taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup je podľa jeho názoru v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu. Pokiaľ by aj zo strany autoservisu došlo k neopodstatneným priet'ahom, čo však v danom prípade s poukazom na predložené dôkazy nenastalo, uvedenú skutočnosť nemožno v žiadnom prípade pričítať na úkor poškodeného, práve naopak, je na žalovanom, aby si podľa vlastného uváženia uplatnil údajný sporný nárok u autoservisu. Za daných okolností sa jedná o objektívnu zodpovednosť žalovaného pri refundácii nákladov hradených z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Poisťovňa podľa názoru žalobcu účelovo namietala dĺžku opravy v čase, keď poškodený nemal akúkoľvek možnosť túto ovplyvniť, a to po uhradení nákladov spojených s opravou vozidla poškodeného a ukončení nájmu náhradného vozidla. Preto ho súd prvej inštancie nedôvodne zaťažuje dôkazným bremenom, ktoré ani nie je schopný uniesť. Od momentu odovzdania vozidla poškodeného do autoservisu na strane poškodeného odpadá akákoľvek možnosť jeho ingerencie do priebehu vykonávania jeho opravy s dopadom na dĺžku jej vykonávania. Účel užívania náhradného vozidla odpadá až momentom, kedy je vozidlo poškodenému autoservisom opätovne dané do užívania. Súd prvej inštancie teda nesprávne vyhodnotil otázku dôkazného bremena, pokiaľ ide o skutočnosti ktoré je v predmetnom spore povinný tvrdiť a preukazovať. Žalovaný nemôže byť vylúčený z povinnosti znášať náklady na nájom náhradného vozidla, ktorého účel preukázal, keď akékoľvek porušenie povinností autoservisu zakladá zodpovednostný vzťah autoservisu voči poisťovni titulom ich zmluvného vzťahu, ktorý nemožno považovať za skutočnosť prerušujúcu príčinnú súvislosť medzi konaním poistenca žalovaného a vznikom škody v podobe nákladov na nájom náhradného vozidla. Porušenie povinností autoservisu nemožno vzhľadom na vyššie uvedené pričítať poškodenému. Ak však poisťovňa poskytla plnenie autoservisu titulom náhrady nákladov spojených s opravou vozidla poškodeného v plnej výške, nie je možné ani konštatovať porušenie povinností zo strany autoservisu pri vykonávaní opravy, preto ak má poisťovňa za to, že náhrada nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla je neprimeraná z dôvodu neprimeranosti dĺžky opravy, je povinná túto skutočnosť preukázať ako príčinu vzniku škody na jej strane, a to v zodpovednostnom vzťahu medzi autoservisom a ňou. V predmetnej veci nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného v podobe nákladov za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu inou škodovou udalosťou, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu. Vzhľadom na uvedené je napadnutý rozsudok založený na nesprávnych skutkových záveroch a vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nedôvodnosť postupu a nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie potvrdzujú i viaceré právoplatné rozhodnutia súdov v obdobných sporoch, v ktorých súdy odmietli pričítať poškodenému „nečinnosť“ autoservisu alebo vykonávať dokazovanie ohľadom samotnej dĺžky opravy, keď rozhodná pre posúdenie uplatneného nároku na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla bola výhradne doba, po ktorú nemohol poškodený užívať svoje opravované vozidlo nachádzajúce sa v autoservise. Žalobca poukázal napríklad na právoplatné rozhodnutie Okresného

súdu Žilina zo dňa 11.12.2023, sp. zn. 17C/82/2023-68, Okresného súdu Martin zo dňa 25.10.2023, sp. zn. 10C/80/2023-92, Okresného súdu Žilina zo dňa 10.07.2023, sp. zn. 51C/24/2023-62 a Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09.03.2023, sp. zn. 50C/14/2021-301, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023, Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 a zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je tak priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. V nadväznosti na uvedené poukázal aj na závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021 pod sp. zn. 3Cob/202/2020-217, zo dňa 18.10.2023 pod sp. zn. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023 pod sp. zn. 3Cob/94/2023, ktoré rešpektujú účel náhradného vozidla a práva poškodeného, ktorý proti svojej vôli nemôže užívať svoje opravované vozidlo poškodené poistencom poisťovne, aby na ňom bola vykonaná oprava zaisťujúca jeho prevádzkyschopnosť. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru Krajského súdu v Bratislave potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné /v prípade platného PZP/ požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poistnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne). Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredĺžil svojím úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise od 16.10.2023 do 26.10.2023 je preto jednoznačne daný, napadnutý rozsudok je tak nevyhnutné zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy, o ktorú nedôvodne poistné plnenie krátil. Žiadal preto odvolaniu vyhovieť.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu v medziach dôvodov žalobcom podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, napadnutý rozsudok je nevyhnutné zmeniť a žalobe vyhovieť.

6. Na začiatok považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že v preskúmvanej veci vykonal súd prvej inštancie, vychádzajúc z rozhodujúcich skutočností opísaných v podanej žalobe a v ďalšom priebehu konania, dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých

pre posúdenie opodstatnenosti podanej žaloby. Následne po správnom vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom ohľadne okolností súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla poškodeným. Správne tak okrem okolností súvisiacich so vznikom danej škodovej udalosti ustálil, že poškodený si svoje motorové vozidlo dal opraviť v zmluvnom a žalovaným autorizovanom servise pre značku Kia Auto Becchi, s.r.o., pričom vozidlo bolo autoservisom prevzaté za účelom opravy dňa 16.10.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne (žalovaného) bolo dňa 26.10.2023 odovzdané držiteľovi. Správne tiež vychádzal z toho, že na prácu bolo v servise potrebných 17 časových jednotiek (t. j. 1,7 hodín) a na lakovanie bolo potrebných 28 časových jednotiek (t. j. 2,8 hodín), čomu zodpovedajú aj údaje uvedené vo faktúre autoservisu č. 22301479 zo dňa 25.10.2023. Z vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že dňa 16.10.2023 bolo vozidlo prevzaté, rozobrané a boli skontrolované vnútorné diely, dňa 18.10.2023 servis objednal dňa 18.10.2023 náhradné diely, ktoré boli dodané dňa 19.10.2023 a v dňoch 23.-24.10.2023 bolo vykonané lakovanie dielov ako aj ich skladanie a dňa 25.10.2023 bola urobená fakturácia, faktúrou č. 22301479 na sumu 1.015,55 eur, ktorá bola žalovaným uhradená priamo autoservisu. Správne prvoinštančný súd považoval za právne významné, že poškodený po odovzdaní vozidla autoservisu na opravu uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 1336/2023 zo dňa 16.10.2023, na základe ktorej mu žalobca prenajal náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot 308 SW za cenu vo výške 52,- eur za jeden deň prenájmu. Náhradné vozidlo bolo poškodenému odovzdané dňa 16.10.2023 o 15.48 hod. v autoservise Auto Becchi, s.r.o. a vrátené dňa 26.10.2023 o 16.36 hod. takisto v autoservise Auto Becchi, s.r.o. tak, ako to vyplýva z protokolu o prenájme náhradného vozidla. Po ukončení prenájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 14122023 splatnú dňa 09.11.2023 na sumu 601,96 eur s DPH za 11 dní, t. j. za dobu užívania náhradného vozidla. Žalovaný titulom plnenia na náhradu nájomného uhradil žalobcovi sumu 289,98 eur a zvyšnú časť, ktorá je predmetom tohto sporu, mu uhradiť odmietol. Takto ustálený skutkový stav veci v celom rozsahu vyplýva z vykonaných dôkazov v spojení s nespornými skutočnosťami, teda súdom prvej inštancie bol ustálený správne a nakoľko neboli splnené predpoklady pre opakovania ani doplnenie dokazovania odvolacím súdom, vychádzal z neho aj odvolací súd.

7. Na základe dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci však súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalovanému nevznikla povinnosť uhradiť žalobcovi peňažnú sumu uplatnenú podanou žalobou.

8. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že prvoinštančný súd dospel k správne záveru, že v predmetnej veci žalobca disponuje aktívnou legitímáciou na uplatnenie jeho nároku, pretože poškodený na neho platne postúpil svoj nárok, ktorý je predmetom konania.

9. Nesprávne však súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi na zaplatenie žalovanej sumy nevzniklo právo, keďže v konaní nebolo preukázané, že poškodený uhradil odplatu za prenájom náhradného vozidla ani skutočnosť, že využívanie náhradného motorového vozidla bolo pre poškodeného nevyhnutné (že ho nevyhnutne z určitého špecifického dôvodu potreboval) a rovnako nesprávne prvoinštančný súd vychádzal z toho, že vznik nároku na poskytnutie plnenia náhrady vo výške nájomného za užívanie náhradného vozidla závisí aj od posúdenia skutočnosti, či možno dĺžku opravy poškodeného vozidla považovať z časového hľadiska za primeranú. V tomto smere je pritom nesprávne posúdenie veci dôsledkom nedôslednej aplikácie ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít na dokazovaním ustálené okolnosti preskúmvanej veci, ako bude uvedené ďalej.

10. Pokiaľ ide vznik práva na náhradu odplaty za požitie náhradného vozidla a význam preukázateľného zmenšenia majetku poškodeného v tejto súvislosti, odvolací súd poukazuje na to, že ak súd prvej inštancie vychádzal z toho, že poškodenému škoda zatiaľ nevznikla, pretože samotná existencia pohľadávky bez skutočného zmenšenia majetku ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom, odvolací súd jeho úvahy považuje za nesprávne. Za skutočnú škodu sa totiž považuje aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou. Skutočnou škodou je teda aj majetková ujma, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je preto aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo, ako na to opodstatnene poukazuje aj žalobca v odvolaní (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. apríla 2025, sp. zn. 8Cdo/54/2025).

Nepreukázanie faktického zmenšenia majetku poškodeného preto v tejto súvislosti, nepredstavuje prekážku pre priznanie náhrady nájomného za náhradné vozidlo.

11. Odvolací súd tiež považuje za zjavne nesprávne, nelogické a neudržateľné úvahy súdu prvej inštancie v súvislosti s primeranosťou dĺžky opravy. Prvoinštančný súd totiž poukázal na časový rámec priebehu opravy poškodeného vozidla, ktorého oprava si (pri matematickom súčte času skutočného výkonu opravárenských prác) vyžiadala práce v celkovom rozsahu menšom ako je jeden pracovný deň (opravárenské práce v rozsahu 1,7 hod. + lakýrnické práce v rozsahu 2,8 hod.), v nadväznosti na to konštatoval, že nie je zrejmé, prečo od odovzdania vozidla servisu (v pondelok dňa 16.10.2023) až do jeho vrátenia poškodenému (vo štvrtok dňa 26.10.2023) prešlo až 11 kalendárnych dní, teda pri oprave poškodeného vozidla došlo k zbytočným prestojom v rozsahu prinajmenšom šiestich dní a v najmä v tejto súvislosti pripísal zodpovednosť poškodenému, keď uviedol, že mu nič nebránilo v tom, aby vozidlo odovzdal do servisu až po tom, ako budú do servisu doručené náhradné diely. Okrem toho, že poškodené vozidlo bolo opravované v autorizovanom zmluvnom servise žalovaného, na ktorého činnosť poškodený nemá žiadny vplyv, odvolací súd poukazuje na to, nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že došlo k zbytočným prestojom (prinajmenšom v dĺžke 6 dní), keď presné príčiny práve takéhoto priebehu opravy neboli dokazovaním ustálené. Najmä však, pokiaľ súd prvej inštancie odkazuje na harmonogram prác autoservisu, ušlo jeho pozornosti, že ak dňa 16.10.2023 bolo poškodené vozidlo za účelom zistenia miery poškodenia a potreby rozsahu opravy rozobraté (bez zistenia miery poškodenia nepochybne nie je možné opravu vykonať), ťažko mohlo byť schopné prevádzky a potom nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že poškodenému nič nebránilo, aby vozidlo odovzdal do servisu až po tom, ako budú do servisu doručené náhradné diely, ktoré autoservis nemal možnosť objednať bez rozobratia vozidla. Takýto postup by bol objektívne možný iba ak by po rozobratí vozidla a zistení poškodenia autoservis dané diely opätovne pripevnil na vozidlo a poškodený vozidlo ďalej užíval až do doručenia náhradných dielov. Takýto postup však celkom nepochybne nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať a vyvodzovať z jeho nedodržania nepriaznivé právne následky v neprospech poškodeného. Z uvedených dôvodov sú potom, ako to dôvodne namieta aj žalobca v odvolaní, celkom nesprávne aj závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých nemôžu ísť okolnosti na strane autoservisu na ťarchu škodcu, resp. na ťarchu žalovaného ako poisťovateľa škodcu.

12. V nadväznosti na vyššie uvedené však odvolací súd považuje za potrebné, zhodne s argumentáciou žalobcu v odvolaní, zdôrazniť najmä to, že Ústavný súd SR v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024, I. ÚS 291/2025). V zmysle citovaných ustálených záverov Ústavného súdu SR účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká až momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane objektívne do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. K tomu v preskúmvanej veci došlo až dňa 26.10.2023, nie však z dôvodov na strane poškodeného, ktorý nemal možnosť akokoľvek ovplyvniť dĺžku trvania opravy, pričom z tohto hľadiska je bez právneho významu aj to, či bolo pred odovzdaním do opravy poškodené vozidlo pojazdné. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je totiž priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, pričom užívanie opraveného vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou. V konaní bolo nesporne, že poškodený svoje vozidlo nechal opraviť v autorizovanom servise, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného a ktorý tak garantuje kvalitu a rýchlosť opravy, nakoľko je vo vzťahu k žalovanému povinný dodržiavať pracovné postupy pre jednotlivé druhy oprav, s ktorými sú spojené špecifické požiadavky na ich trvanie a náročnosť. Samotná skutočnosť, že poškodené vozidlo bolo pred opravou pojazdné, v žiadnom smere nevyklučuje účelnosť a nevyhnutnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla v období po odovzdaní poškodeného vozidla do opravy a preto je objektívne akceptovateľné a účelné trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas opravy poškodeného vozidla; pokiaľ si poškodený splnil všetky povinnosti a urobil všetko pre to, aby oprava vozidla prebehla riadne a včas podľa pokynov a inštrukcii autorizovaného servisu, čo je aj prípad preskúmvanej veci. So zreteľom na uvedené potom nemožno považovať za správne závery súdu prvej inštancie, ktorý zamietnutie podanej žaloby odôvodnil aj tým, že nebolo preukázané a nie je zrejmé, či poškodený nemal aj iné možnosti prepravy alebo bol odkázaný výlučne na náhradné vozidlo. To totiž

nepochybne vzhľadom na závery (už citovanej ustálenej judikatúry) nie je podmienkou vzniku práva na náhradu za prenájom náhradného vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla; ako na to správne poukázal s odkazom na ustálenú judikatúru v odvolaní aj žalobca.

13. Na základe uvedeného dospel odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu dôvodne uplatnených odvolacích námietok žalobcu k záveru, že nakoľko súd prvej inštancie síce dostatočne a správne ustálil skutkový stav veci, avšak otázku práva na náhradu nájomného za používanie náhradného vozidla počas celej doby opravy poškodeného vozidla (teda za dobu 11 dní, z ktorej zostala podanou žalobou uplatnená neuhradená časť vo výške 311,98 eura) nesprávne právne posúdil, keď podanú žalobu zamietol, hoci všetky predpoklady pre jej priznanie boli v preskúmvanej veci naplnené, bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmeniť, žalobe vyhovieť, a priznať žalobcovi celý uplatnený nárok, vrátane príslušenstva tvoreného úrokmi z omeškania z dlžnej sumy za dobu od 24.11.2023 až do zaplatenia, keď je nepochybné, že žalovaný sa so zaplatením danej peňažnej sumy dostal do omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom

fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).